

bedste Formulering, man overhovedet kunde faa af en Regel, hvorved man kan naa til en Vurdering af Skovjord, eller hvad man nu vil kalde det. Men i hvert Tilfælde er det et Værdibegreb med Hensyn til Jorden, som nogenlunde svarer til Værdibegrebet med Hensyn til Landbrugsjord og Byjord.

Det blev sagt af det ærede Medlem Hr. Kayser, at det var ogsaa umuligt at vurdere Bygrundene. Det har jeg ondt ved at forstaa, efter at det ærede Medlem har oplyst os om, at han er Vurderingsmand, antagelig her i København. Efter det Arbejde og de Undersøgelser, der er foretaget, siden vi begyndte med Prøvevurderinger af Jorden — det var i 1911 —, tror jeg, at alle, i hvert Fald alle i Over-Skyldraadet, der har haft med denne Sag at gøre, er kommet til det Resultat, at selv om der er Vanskeligheder forbundet med det, er det ikke umuligt at komme til et rigtigt Resultat, og navnlig er det ikke umuligt at komme til et Resultat, der er forholdsmæssigt rigtigt for de forskellige Ejendomme efter deres Beliggenhed. Det konservative Folkeparti har i Betænkningen sagt noget, som jeg gerne vil nævne, og som jeg synes er højst mærkværdigt, men som falder sammen med det, det ærede Medlem Hr. Kayser har sagt. De siger: „Der gives intet Middel til at udfinde Grundes virkelige Værdi i en bebygget Bydel, den kan kun konstrueres“. Det er meget sagt, for det er da ikke ualmindeligt, at der købes gamle, forældede Ejendomme, som ikke passer mere for en Grund med en vis Beliggenhed og derfor af en vis Værdi, hvorfor vedkommende Ejendomme rives ned, og der bygges nye Ejendomme op, som svarer til Grundens Værdi. Men i saadanne Køb af gamle Ejendomme, som nedrives, har man i Virkeligheden udmærket Vejledning for, hvad Grundværdien er paa det Sted, og det er jo ikke noget, der finder Sted ganske sjældent. Grundværdien er naturligvis, hvad denne Ejendom med det forældede Hus har kostet minus, hvis det gamle Hus kan indbringe nogle Penge, dette Beløb; hvis det derimod koster Penge at rive det ned, er den Købesummen plus disse Penge. Det er i Virkeligheden det, som den, der bygger det nye Hus, har regnet med, at han kan give for Grunden, det er Grundværdien, og saadanne Vejledninger for, hvad Grundværdien er i Byerne, foreligger ikke saa ganske sjældent, saa naar de Konservative skriver, at man ikke har nogen som helst anden Maade at naa til Grundværdierne inde i Byerne paa end Beregning, er det altsaa ikke rigtigt. Og naar man har

saadanne enkelte Salg og afsætter dem paa Kortet, vil det i Virkeligheden være umaadeligt nemt derudfra at danne sig et Skøn over de mellemliggende Grundes Værdi. Man maa naturligvis kende Byen, men saa er det ikke saa vanskeligt, som det konservative Folkeparti og det ærede Medlem Hr. Kayser vil gøre det til, at finde nogenlunde de rigtige Priser paa Grundene mellem disse Fikspunkter, disse Grunde, som man kender Prisen paa. Der er i hvert Fald Vurderingsmyndigheder, som ikke finder det saa vanskeligt eller saa umuligt som det ærede Medlem.

Jeg vil gerne nævne en anden Ting i de Konservatives Betænkning, som undrer mig i allerhøjeste Grad. Der staar: „Mindretallet kan indenfor rimelige Grænser tiltræde, at en Del af Ejendomsskatten lægges som en særlig Jordskat efter Jordens Ydeevne, hvorimod Jordens Beliggenhed i Forhold til Omverdenen ganske naturligt rammes skattemæssigt under Vurderingen til Ejendomsskyld.“ Denne Passus kunde jeg godt lide at faa lidt nærmere forklaret af de Konservatives Ordfører, for jeg maa ærligt tilstaa, at jeg forstaaer den ikke. Efter min Mening er Beliggenhedsværdien da først og fremmest knyttet til Jorden. Den kan ikke flyttes, dens Beliggenhed kan ikke forandres. Det kan derimod — det har man set Eksempler paa — Bygningernes Beliggenhed; man kan jo da flytte et Hus fra eet Sted til et andet, navnlig hvis det er et Træhus, og man kan rive Huset ned og bygge det op et andet Sted, saa det kan altsaa forandre Beliggenhed. Hvorfor saa Beliggenhedsmomentet skulde knyttes til den mindre faste Del af Ejendommen og ikke til den Del af Ejendommen, som absolut ikke under nogen Omstændigheder kan flyttes, forstaaer jeg ikke. Men der tales om Jordens Ydeevne. Jeg vil gerne spørge den ærede konservative Ordfører, hvad der forstaaes ved Ydeevne. Skal det være Ydeevnen med Henblik paa Landbrug? For alt, hvad der ligger ud over det, er jo Beliggenhedsværdi. Den Omstændighed, at Byjord betales med 30—40—50 eller flere Hundrede Kroner pr. Kvadratmeter, skyldes ikke, at det er Jord af bedre Kvalitet end den, der ligger ude paa Landet. Alt, hvad den koster mere end Landbrugsjord, er Beliggenhedsværdi. Jeg forstaaer derfor ikke, hvad der menes med dette Udtryk. Selve Bygningerne kan da under ingen Omstændigheder blive ansat til større Værdi end, hvad de kunde koste at opføre. Dette kan somme Tider være mere end Handelsværdien. Vi har i disse Krigsaaer haft rig Lejlighed til at